

Prost Neijohr!

Wenn merr su zwische de John noochdenke dut iwver dess was im alde Johr gewese iss unn wenn merr sich donn aach noch Gedonke mächt, was im neie Johr su alles uff oom zukumme kennt, no ja, doo isses gut, wenn merr doodriwwer mol meddem ahle Kummbeer babbele kann. Weil su jeder vunn uns Alde hott soi Wehwehscher, hott awwer aach vor, noch e bissi uff dere Welt ze bleiwe, aach wenn de Schorsch unn isch in dem neie Johr Dreiunnachtzisch werrn.

Unn wie de Schorsch unn soi Kättche uns korrz vor Silvester besucht hawwe, die Mädsker sich in de Kisch iwver Rezepte unnerhalle, de Schorsch unn isch in de Wohnstubb gesotze unn enn Schnaps gedrunke hawwe, habb isch de Schorsch gefroochd: Du, Schorsch, was hosden du su vor im neie Johr, hosde derr ebbes vorge numme?

Naa, gibt de Schorsch ze Antwort, dess habb isch schunn long uffgewwe. Weil merr hält sich joo doch nitt droo unn doo lässt merr lieber bleiwe. Unn du, Honnes, host du derr ebbes vorge numme?

Isch habb gegrinst. Ei isch will noch e bissi was schreiwe, e Buch, onn dem isch schunn long oogefonge habb unn dess isch endlich emol ferrdisch schreiwe will ...

De Schorsch hott mich unnerbroche unn hott aach gegrinst. Unn dess „Anna“ haaße soll, dess iss doch rischdisch, odder?

Ja, Schorsch, saach isch, du waaßt Bescheid, mir hawwe joo vor John schunn driwwer geschwätzt, Awwer jetz im Winder gieh isch droo unn heer nimmi uff ...

Widder hott de Schorsch mich unnerbroche unn hott laut gelacht. ... bissde dess in vier Johr ferrdisch host! Honnes, denk droo, du host dess vorhin grad gesaad, wie alt de bist unn dass dir jeden Aacheblig ebbes bassiern kann, donn isses aus mett de Schreiwerei, odder?

Ja, saach isch, doo hosde Recht, unn merr iss joo aach Gottseidonk noch beisomme, aach de Fraa kann ebbes bassiern unn donn hott merr onnern Sach ze mach als ze schreiwe. Awwer waaßde, Schorsch, doo due isch nitt droo denke, weil wenn ebbes uff uns zu kimmt, donn sehn merr weider, su odder su.

Ja, moont de Schorsch, donn hawwe merr aach noch e bissi ebbes mett unserm Verein vor, mett dene Gerichte unn dene Fluuchzeiche iwver Flerschem.

Isch habb genickt. Aach des issen Grund, gradaus in die Welt ze gugge. In de nächsde zwaa John werrd merr schunn ebbes heern. Awwer gut, alles su Sache, um mett Schwung ins neie Johr ze gieh unn nitt de Kobb hänge ze losse. Unn donn habb isch laut gerufe: Frisch auf ins neue Jahr!

De Schorsch hott sich vunn moiner Begeisterung oostegge losse unn hott aach laut gerufe: Frisch auf ins neie Johr!

Unn schunn sinn unser Mädsker aus de Kisch kumme unn dess Kättche hott gefroochd: Was issen bassierd, dass ihr zwaa su enn Krach mache dut?

Nix iss bassierd, hott de Schorsch gesaad.

Unn isch druff: Nix iss bassierd, unn dessdeweesche sin merr joo su gut druff, de Schorsch unn isch.

De Schorsch seet noch: De Honnes moont, mir deede ewisch lewe.

Isch habb de Kobb geschidellid: Dess habb isch nitt gesaad, awwer mir dun su, als ob dess su wär.

Eiern Honnes